

kunne imidlertid træffes meget let og uden nogen væsentlig Beføstning. Som et henfigtsmæssigt Middel i denne Retning kan nævnes, at Spildevandet i Stedet for direkte at ledes tilbage til vedkommende Vandløb, hvorfra det er taget, ledes gennem 2—3 Bassiner eller Gruber, hvor det kan faa Tid til at bundfalde, og saa først ledes tilbage til sit Leje. Ved dette simple Middel kan opnaas, at Vandet saa godt som fuldstændig renses, og naar Bassinerne af og til rengøres, vil der ikke med Hensyn til Fiskeriet følge nogen Gene af Afbenyttelsen.

Medens den nuværende Fiskerilov hjemler Undtagelse fra Forbudet, dels hvor vedkommende industrielle Anlægs Ejer er eneraadende over Fiskeriet i det paagældende Bånd, og dels hvor han kan godtgøre, at saadan Afbenyttelse af Vandet hidtil upaatalt har fundet Sted, maa Kommissionen enstemmig indstille, at den sidstnævnte Undtagelse udelades. Der savnes nemlig den fornødne nærmere Angivelse af, hvor længe en saadan Afbenyttelse skal have fundet Sted, for at den kan have vundet Hævd, hvad der navnlig er af Betydning ved nye Anlæg. Rejsses der her ikke straks Indvendinger, eller det først senere viser sig, at den stedfindende Benyttelse af Vandet virker skadelig for Fiskebestanden, vil det let blive vanskeligt og i hvert Tilfælde være tvivlsomt, om Paragrafens Forbud kan anvendes. Dernæst ere Udgifterne ved de præventive Forholdsregler saa ringe i Forhold til den Skade, der voldes Fiskebestanden, at det sikkert ikke kan kaldes ubilligt at træde dette Offer.

Til Oplysning om, hvilke Foranstaltninger der i denne Retning ere trufne i Ulandet, hidrættes følgende:

Båndets Forurening ved Stoffer, der ere skadelige for Fiskebestanden, finder Sted næsten overalt i Ulandet, særlig i England og Skotland, hvor man har truffet næsten ensartede Bestemmelser til Beskyttelse af Fiskelivet, idet der er foreskrevet høje Bøder for at udkaste i Lakseelvene noget for Laksen giftigt eller skadeligt flydende eller fast Stof i saadan Mængde, at det kan gøre Laksenbestandens Skade. Undtagne fra disse Bestemmelser ere Gjenomsbefiddere, som kunne aflægge Bevis for at have forsøgt ved alle Midler at undgaa Båndets Forurening uden dog at opnaa dette.

Disse Lovbestemmelser have vist sig meget uvirkomme, fordi det i det enkelte Tilfælde har været umuligt at afgøre, om Stoffer fra en bestemt Fabrik ere blevne udkastede i en saadan Mængde, at de have skadet Laksenfiskeriet, idet Vandet forurennes paa forskellig Maade af anden Aarsag. Mange engelske Floder, deriblandt Themsen, ere derfor saa forurenede, at der slet ikke findes Laks i dem.

I Irland, hvor Sagen ikke har den Betydning som i England og Skotland, findes der et Forbud mod Udlastning af skadelige Stoffer i Vandløb. Forbudet er ganske overensstemmende med det af Kommissionen i § 5 foreslaaede.

I Preussien er der ligeledes en Bestemmelse som den af Kommissionen foreslaaede, men hertil er føjet den Undtagelse, at Udlastning af sige skadelige Stoffer kan tillades paa Steder, hvor Agerbrugs eller Industriinteresser ere af overvejende Betydning, dog skal Ejeren, saavidt de stedlige Forhold tillade det, træffe Foranstaltninger, der saa meget som muligt formindste den skadelige Indvirkning paa Fiskelivet.

Ved Afledning fra Agerbrugs- eller industrielle Etablissements, der have bestaaet for Lovens Krafttræden, og i hvilke Fiskeriet lider Skade, kan det paalægges Ejerne efter Opfordring fra de fiskeriberettigede at træffe saadanne Foranstaltninger til Skadens Formindstelse, som kunne udføres uden at gøre betydeligere Skade paa hans Vedrift. Beføstningen herved udredes af de fiskeriberettigede.

I Baden er givet en Række Forskrifter for den Procent af skadelige Stoffer, som maa indeholdes i Bædsker, som uledes i Fiskebænde. De norske og svenske Fiskeriloves Bestemmelser om det her omhandlede Forhold tage særlig Sigte paa Tømmerflaadning og